

कथंभूतः अव्यवच्छिन्नोयोयोगः स एवाग्निस्तेन दग्धः कर्ममलाशयो वासनायस्य ॥ ९ ॥ जडादीनामिवाकृतिर्यस्य तथाभूतो लक्षितः अतन्मतिः
न तेषामिव मतिर्यस्य सर्वज्ञत्वात् प्रशांतान्यर्चाषिज्वालायस्यानलस्य तद्वत्स्थितः ॥ १० ॥ यवीयांसमुत्कलात्कनिष्ठम् ॥ ११ ॥ इष्टाप्रियाभार्या
॥ १२ ॥ १३ ॥ निशीथो मध्यरात्रिः व्युष्टः प्रातः कालः तदभिमानिन्यो देवताः १४ ॥ स सर्वतेजाः चक्षुःसंज्ञमनुसुतं पुत्रमवाप मनोः महिषी नड्ड

अव्यवच्छिन्नयोगाग्निदग्धकर्ममलाशयः ॥ स्वरूपमवरुंधानो नात्मनोऽन्यंतदैक्षत ॥ ९ ॥ जडांधवधिरो
न्मत्तमूकाकृतिरतन्मतिः ॥ लक्षितः पथिवालानां प्रशांतार्चिरिवानलः ॥ १० ॥ मत्वा तं जडवन्मत्तं कुलवृद्धाः
समंत्रिणः ॥ वत्सरंभूपतिं च कुर्यवीयांसं भ्रमेः सुतम् ॥ ११ ॥ स्वर्वीथिर्वत्सरस्येष्टाभार्याऽसूतषडात्मजान् ॥
पुष्पाणि तिग्मकेतुं च इषमूर्जं वसुं जयम् ॥ १२ ॥ पुष्पाणि स्य प्रभाभार्यादोषाच द्वेव भूवतुः ॥ प्रातर्मध्यं दिनं सा
यमितित्यासन् प्रभासुताः ॥ १३ ॥ प्रदोषो निशीथो व्युष्ट इति दोषासुतास्त्रयः ॥ व्युष्टः सुतं पुष्करिण्यां सर्वते
जसमादधे ॥ १४ ॥ स चक्षुःसुतमाकूत्यां पत्न्यां मनुमवाप ह ॥ मनोरसूतमहिषी विरजान् नड्डलासुतान् ॥ १५
पुरुकुत्सं त्रितं द्युम्नं सत्यवंतं धृतव्रतम् ॥ अग्निष्टोममतीरात्रं प्रद्युम्नं शिविमुल्मुकम् ॥ १६ ॥ उल्मुकोऽजनय
त्पुत्रान् पुष्करिण्यां षडुत्तमान् ॥ अंगं सुमनसं ख्यातिं क्रतुमंगिरसंगयम् ॥ १७ ॥ सुनीथां गस्य यापत्नी सु
पुवेवेन मुल्वणम् ॥ यद्वौः शील्यात्सराजर्षिर्निर्विण्णो निरगात्पुरात् ॥ १८ ॥ यमंगशेषुः कुपिता वाग्वज्रामु
नयः किल ॥ गता सोस्तस्य भूयस्ते ममं थुर्दक्षिणं करम् ॥ १९ ॥ अराजके तदालोके दस्युभिः पीडिताः प्रजाः ॥
जातो नारायणांशेन पृथुराद्यः क्षितीश्वरः ॥ २० ॥ विदुर उवाच तस्य शीलनिधेः साधो ब्रह्मण्यस्य म
हात्मनः ॥ राज्ञः कथमभूदुष्टा प्रजायद्विमनाययौ ॥ २१ ॥

लाविरजान् शुद्धान् पुरुप्रमुखान् एकादशसुतान्सूत
॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ अंगहे विदुर वागेव वज्रं येषाम् ॥ १९ ॥ मथने हेतुः अराजक इति आद्यः पुरग्रामादीनां तेन रचितत्वात् ॥ २० ॥
यद्यस्याः प्रजाया हेतोर्विमनाः सन्त्ययौ ॥ २१ ॥